PEYGAMBER EFENDİMİZ (S.A.V.)'İN YÜCE VASIFLARI

EsselamuAleykum ve Rahmetullah
Eûzübillâhimine'ş-şeytâni'r-racimBismillâhirrahmânirrahim.
VesselatuVesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel evvelin vel ahirin.
Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah,
Medet ya Meşayihina, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.

٧٧– كَانَ اِذَا اَرَادَ اَنْ يَنَامَ وَهُوَ جُنُبٌ غَسَلَ فَرْجَهُ وَتَوَضَّأَ لِلصَّلٰوةِ* (خ ق م د ن ه عن عائشة)

77. "Cünüpken uyumak istediği zaman tenasül uzvunu yıkar, namaz abdesti alır gibi bir abdest alırdı."

٧٨– كَانَ اِذَا اَرَادَ اَنْ يَنَامَ وَهُوَ جُنُبٌ تَوَضَّأَ وُضُوْءَهُ لِلصَّلٰوةِ وَاِذَا اَرَادَ اَنْ يَأْكُلَ اَوْ يَشْرَبَ وَهُوَ جُنُبٌ غَسَلَ يَدَيْهِ ثُمَّ يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ* (د ن ه عن عائشة)

78. "Cünüpken uyumak istediği zaman namaz abdesti gibi abdest alırdı. Cünüp iken yemek yemek veya su içmek istediğinde ellerini yıkardı ve öyle yiyip içerdi."

٧٩– كَانَ اِذَا اَرَادَ اَنْ يُبَاشِرَ امْرَأَةً مِنْ نِسَائِهِ وَهِيَ حَائِضٌ اَمَرَهَا اَنْ تَتَّزِرَ ثُمَّ يُبَاشِرُهَا* (خ د عن ميمونة)

79. "Hanımlarından haız olan biriyle yanaşmak istediğinde iyice giyinmesini emrederdi. Sonra ona mübaşeret ederdi."

٨٠– كَانَ اِذَا اَرَادَ مِنَ الْحَائِضِ شَيْئًا اَلْقَى عَلَى فَرْجِهَا ثَوْبًا* (د عن بعض امهات المؤمنين)

80. "Adet halindeki bir kadınından (yasak olan yerin dışında) bir şeyle faydalanmak istediğinde onun edep yerini bir elbise ile kapatırdı." Yani özürlüyken.

٨١– كَانَ اِذَا اَرَادَ سَفَرًا اَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ فَاَيَّتُهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ* (خ م د ه عن عائشة)

81. "Bir yolculuğa çıkmak istediği zaman hanımları arasında kura çekerdi. Hangisine çıkarsa beraberinde onu götürürdü." Her defa aynı defa aynı hanımı götürmezdi kurayla giderdi kimin kurası gelirse o Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'le yolculuk yapardı. Hepsini birden götürmezdi.

٨٢– كَانَ اِذَا اَرَادَ اَنْ يُحْرِمَ يَتَطَيَّبُ بِاَطْيَبِ مَا يَجِدُ* (م عن عائشة)

82. "İhrama girmek istediği zaman bulabildiği kokuların en güzeli ile kokulanırdı." Koku sürerdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ama güzel koku bizim bu Hacı takımı kokularından değil nerede kötü koku varsa onları kor, öyle değil en güzel kokulardan kordu Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

٨٣– كَانَ اِذَا اَرَادَ اَنْ يَتْحِفَ الرَّجُلَ بِتُحْفَةٍ سَقَاهُ مِنْ مَاءِ زَمْزَمَ* (حل عن ابن عباس)

83. "Birine bir hediye vermek istediği zaman ona zemzem suyundan içirirdi."

٨٤– كَانَ اِذَا اَرَادَ اَنْ يَدْعُوَ عَلَى اَحَدٍ اَوْ يَدْعُوَ لِاَحَدٍ قَنَتَ بَعْدَ الرُّكُوعِ* (خ عن ابي هريرة)

84. "Birine beddua veya dua etmek istediğinde, rükûdan sonra dua ederdi." Bizim bu sabah namazından sonra Kunut okuyoruz ya o da Hanefi mezhebinde değildi Şafi'de onların her defa yapması lazım ama Hanefi'de zor vakitte, tehlikeli vakitte. Bizim yaşadığımız zaman tehlikeli, gayet tehlikeli zaman onun için bu duayı yaparız Rükûdan sonra Rükûdan kalktıktan sonra dua eder Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ya beddua ederdi, ya dua edermiş.

٨٥– كَانَ اِذَا اَرَادَ اَنْ يَعْتَكِفَ صَلَّى الْفَجْرَ ثُمَّ دَخَلَ مُعْتَكَفَهُ* (د ت حسن عن عائشة)

85. "İtikâfa girmek istediği zaman sabah namazını kılar ondan sonra itikâfa girerlerdi."

٨٦– كَانَ اِذَا اَرَادَ اَنْ يَسْتَوْدِعَ الْجَيْشَ قَالَ اِسْتَوْدَعَ اللهُ دِينَكُمْ وَاَمَانَتَكُمْ وَخَوَاتِيمَ اَعْمَالِكُمْ* (د ك عن عبد الله بن يزيد)

86. "Orduyu uğurlamak istediği zaman:" Ordu sefere çıktığı vakit onlara dua ederdi. **"Estevdiullâhe dîneküm ve emâneteküm ve havatiyme a'mâliküm derdi."** Allah sizin dininizi, emanetinizi, sonunuzu hayır etsin diye dua ederdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

٨٧– كَانَ اِذَا اَرَادَ غَزْوَةً وَرَّى بِغَيْرِهَا* (د ك عن كعب بن مالك)

87. "Bir yeri fethetmek istediği zaman ona başka isim verip gizlerdi." Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir savaşa çıkacağı vakit yahut bir yere gideceği vakit şey olsun diye tedbir almasınlar diye onu söylemezdi başka bir yeri ima ederdi onun ismini verirdi ki onlar hazırlık yapmasınlar diye. Harpte huda yapmak caizdir, başka türlü olmaz çünkü *el harbu huda* diyor.

٨٨– كَانَ اِذَا اَرَادَ اَنْ يَرْقُدَ وَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى تَحْتَ خَدِّهِ ثُمَّ يَقُولُ اَللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ* (د عن حفصة)

88. "Uyumak istediği zaman sağ elini yanağının altına koyar ve üç kez şöyle derdi; Kullarını dirilttiğin gün beni azabından koru." Çünkü dediğimiz gibi uyku, ölüm gibi bir şeydir onun için onu yatmadan önce söylemek Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in âdetidir, sünnetidir.

٨٩– كَانَ اِذَا اَرَادَ سَفَرًا قَالَ اَللَّهُمَّ بِكَ اَصُولُ وَبِكَ اَحُولُ وَبِكَ اَسِيرُ* (حم عن على)

89. "Yolculuğa çıkarken: 'Allahümme bike esûlü ve bike ehûlü ve bike esîru' derlerdi." Yani Seninle sefere çıkarım, kazanırım, Seninle yürürüm diyor.

٩٠- كَانَ اذَا اَرَادَ اَنْ يُزَوِّجَ امْرَأَةً مِنْ نِسَائِهِ يَأْتِيهَا مِنْ وَرَاءِ الْحِجَابِ فَيَقُولُ يَا بُنَيَّةُ انَّ فُلاَنًا قَدْ خَطَبَكِ فَاِنْ كَرِهْتِيهِ فَقُولِي لاَ فَاِنَّهُ لاَ يَسْتَحْيِي اَحَدٌ اَنْ يَقُولَ لاَ وَاِنْ اَجِبْتِ فَاِنَّ سُكُوتَكِ اِقْرَارٌ* (طب عن عمر)

90. "Akrabalarından bir kadını evlendirmek istediği zaman perde arkasından ona; Falan adam seni istiyor eğer istemiyorsan hayır de. Zira kimse hayır demekten çekinmez. Eğer istiyorsan sükûtun ikrar sayılır. Derdi." Yani perde arkasından bu damı istiyor musun yok derse istemiyor demektir çekinmez yok demekten kimse çekinmez ama evet demekten çekinebilir ses çıkarmayınca o da tamam demek sayılır.

٩١- كَانَ اذَا اسْتَجَدَّ ثَوْبًا سَمَّاهُ قَمِيصًا اَوْ عِمَامَةً اَوْ رِدَاءً ثُمَّ يَقُولُ اَللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ* (حم د ت ك عن ابى سعيد)

91. "Yeni elbise diktirdiği zaman onları, gömlek, sarık, entari (diye adlandırır) sonra şöyle derdi; Allah'ım! Hamd sana mahsustur. Beni Sen giyindirdin. Onun hayırlı ve mübarek olmasını Senden niyaz ediyorum. Onun şerrinden de Sana sığınıyorum." Yani hayrı var şerri var onun için Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bu hayrı olsun, şerler uzak olsun diye bu duaları yapardı.

٩٢- كَانَ اذَا اسْتَجَدَّ ثَوْبًا لَبِسَهُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ* (خط عن انس)

92. "Yeni elbise diktirdiği zaman, onu Cuma günü giyerdi." Yeni elbiseleri Cuma günü giyinmek sünnettir.

٩٣- كَانَ اذَا اسْتَرَاثَ الْخَبَرَ تَمَثَّلَ بِبَيْتٍ طَرْفَةَ وَيَأْتِيكَ بِالاَخْبَارِ مَنْ لَمْ تُزَوِّدْ* (حم عن عائشة)

93. "Bir haberi hemen vermek istemediği zaman güzel bir beyitle ona, zamanla ondan haberdar olacağını anlatırlardı. 'Azık vermediğin kimse sana haberleri bildirecek.' Derlerdi." Yani kötü haber vermek istemezdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ama onu ima eder ki sana sonra bu haber gelecek diye.

٩٤– كَانَ اذَا اسْتَسْقَى قَالَ اَللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ وَاحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ* (د عن ابن عمرو)

94. "Yağmur duasında bulunduğu zaman şöyle derdi: "Allâhümmeski ıbâdeke venşur rahmeteke ve ahyi beldekel meyyit. (Allah'ım! Kullarına su ver. Rahmetini yay ve ölü beldene hayat ver.)" Su hayat verir.

٩٥– كَانَ اذَا اسْتَسْقَى قَالَ اَللَّهُمَّ اَنْزِلْ فِي اَرْضِنَا بَرَكَتَهَا وَزِينَتَهَا وَسَكَنَهَا وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ* (طب وابو عوانة عن سمرة)

95. "Yağmur duası yaptığında şöyle derlerdi: "Allâhümme enzil fî erdınâ bereketehâ ve ziynetehâ ve sekenehâ verzuknâ ve ente hayrur râzikıyn." Bereket indir bizim elimize ziynetini, rızkını ver, Sen Rızık verenlerin en hayırlısı sensin diye duadır.

٩٦– كَانَ اذَا اسْتَفْتَحَ الصَّلَوةَ قَالَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلاَ اِلَهَ غَيْرُكَ* (د ت ه ك عن عائشة ن ه ك عن ابى سعيد طب عن ابن مسعود وعن واثلة)

96. Namazan başlarken önce şunu okurdu:" Bizim iftitah tekbirinden sonra okuduğumuzu; **"Sübhânekellâhümme ve bi hamdike ve tebârakesmüke ve Teâlâ ceddüke ve lâ ilâhe ğâyruk."** Diye bunları yani hep yaptığımız dua.

٩٧– كَانَ اذَا اسْتَلَمَ الرُّكْنَ قَبَّلَهُ وَوَضَعَ خَدَّهُ الْاَيْمَنَ عَلَيْهِ* (ه ق عن ابن عباس)

97. "Rüknü (Hacer-i Esved'i) selamladığı vakitte onu öper ve sağ yanağının üstüne koyardı."

٩٨– كَانَ اِذَا اسْتَنَّ اَعْطَى السِّـــوَاكَ الْاَكْبَرَ وَاِذَا شَرِبَ اَعْطَى الَّذِى عَـــنْ يَمِينِهِ* (الحكيم عن عبد الله بن كعب)

98. "Misvak kullandığı zaman onu yanında bulunanların en büyüğüne verirdi. Su içtiği zaman sağındakine verirdi."

٩٩– كَانَ اِذَا اشْتَدَّ الْبَرْدُ بَكَّرَ بِالصَّلٰوةِ وَاِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ اَبْرَدَ بِالصَّلٰوةِ* (خ ن عن انس)

99. "Soğuk şiddetli olunca namazı erken kılardı. Sıcak basınca biraz geç kılardı."

١٠٠– كَانَ اِذَا اشْتَدَّتِ الرِّيحُ الشِّـــمَالُ قَالَ اَللّٰهُمَّ اِنِّـــى اَعُوذُ بِكَ مِـــنْ شَرِّ مَا اَرْسَلْتَ فِيهَا* (طب وابن السنى عن عثمان بن ابى العاصى)

100. "Şimal rüzgârı şiddetli estiğinde şöyle dua ederdi: Allâhümme innî eûzü bike min şerri mâ erselte fiyhâ."

١٠١– كَانَ اِذَا اشْتَدَّتْ الرِّيحُ قَالَ اَللّٰهُمَّ لَقَحًا لاَ عَقِيمًا* (حب ك عن سلمة بن الاكوع)

101. "Şiddetli rüzgâr esince: "Allâhümme lakhan lâ akıymâ" diye dua ederdi."

١٠٢– كَانَ اِذَا اشْتَكَى نَفَثَ عَلَى نَفْسِهِ بِالْمُعَوِّذَاتِ وَمَسَحَ عَنْهُ بِيَدِهِ* (خ م د ه عن عائشة)

102. "Rahatsızlanınca kendine Muavvizeteyn'i okur ve eliyle üzerine meshederdi."

١٠٣– كَانَ اذَا اشْتَكَى رَقَاهُ جِبْرِيلُ قَالَ بِسْمِ اللهِ يَبْرِيكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ يَشْفِيكَ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اذَا حَسَدَ وَشَرِّ كُلِّ ذِى عَيْنٍ* (م عن عائشة)

103. "Rahatsızlandığı zaman Cebrail ona okurdu ve şöyle derdi: Bismillâhi yebrîke min külli dâin yeşfîke ve min şerri hâsidin izâ hasede ve şerri külli zî ayn."

١٠٤– كَانَ اذَا اشْتَكَى اقْتَمَحَ كَفًّا مِنْ شُونِيزٍ وَشَرِبَ عَلَيْهِ مَاءً وَعَسَلاً* (خط عن انس)

104. "Rahatsızlandığı zaman bir avuç çörek otu alıp üzerine su ve bal döker, içerdi."

١٠٥– كَانَ اذَا اشْتَكَى اَحَدٌ رَأْسَهُ قَالَ اذْهَبْ فَاحْتَجِمْ وَاذَا اشْتَكَى رِجْلَهُ قَالَ اذْهَبْ فَاخْضِبْهَا بِالْحِنَّاءِ* (طب عن سلمى امرأة ابى رافع)

105. "Birinin başı ağrıdığı zaman ona; 'Haydi git kan aldır.' Derdi Ayağı rahatsızlandığında ise; 'Git ona kına yak.' Emrini verirdi."

١٠٦– كَانَ اذَا اَشْفَقَ مِنَ الْحَاجَةِ يَنْسَاهَا رَبَطَ فِى خِنْصِرِهِ اَوْ فِى خَاتِمِهِ الْخَيْطَ* (ابن سعد والحكيم عن ابن عمر)

106. "Unutmasından korktuğu bir iş için, küçük parmağına yahut yüzüğüne bir iplik bağlardı."

١٠٧– كَانَ اذَا اَصَابَتْهُ شِدَّةٌ فَدَعَا رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى يُرَى بَيَاضُ اِبْطَيْهِ* (ع عن البراء حسن)

107. "Bir şiddetle karşılaşıp da dua ettiği zaman, ellerini koltuk altlarının beyazı görününceye kadar kaldırırdı."

١٠٨– كَانَ اذَا اَصَابَهُ رَمَدٌ اَوْ اَحَدًا مِنْ اَصْحَابِهِ دَعَا بِهٰؤُلَاءِ الْكَلِمَـــــاتِ اَللّٰهُمَّ مَتِّـــعْنِى بِبَصَرِى وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنِّـــى وَاَرِنِى فِى الْعَـــدُوِّ ثَـــأْرِى وَانْصُرْنِى عَلَى مَنْ ظَلَمَنِى* (ابن السنى ك عن انس)

108. "Kendisine veya ashabından birine bir göz ağrısı isabet ettiğinde şu kelimelerle dua ederdi: ' Allâhümme mettı'nî bi basarî vec'alhül vârise minnî ve erinî fil adüvvi se'ri vensurnî alâ men zalemenî."

١٠٩– كَانَ اذَا اَصَابَهُ غَمٌّ اَوْ كَرْبٌ يَقُولُ حَسْبِىَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ حَسْـــبِىَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِىَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ حَسْبِىَ الَّـــذِى هُـــوَ حَسْبِى حَسْبِىَ اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ حَسْبِىَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُـــوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ* (ابن ابى الدنيا فى الفرج من طريق الخليل بن مرة عن فقيه اهل الاردن بلاغا)

109. "Gamlı, üzüntülü olduğu zaman şöyle derdi; Hasbiyer rabbü minel ıbâd* Habiyel hâliku minel mahlûkıyn* Hasbiyer râziku minel merzûkıyn* Hasbiyellezî hüve hasbiy* Hasbiyellâhü ve nimel vekiyl* Hasbiyellâhü lâ ilâhe illâ hû, aleyhi tevekkeltü ve hüve rabbül arşil azıym*"

١١٠– كَانَ اذَا اَصْبَحَ وَاذَا اَمْسَى يَدْعُو بِهٰذِهِ الدَّعَوَاتِ اَللّٰـــهُمَّ اِنِّـــى اَسْئَلُكَ مِنْ فُجَأَةِ الْخَيْرِ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ فُجَأَةِ الشَّرِّ فَاِنَّ الْعَبْدَ لَا يَدْرِى مَـــا يَفْجَأُهُ اِذَا اَصْبَحَ وَاِذَا اَمْسَى* (ع حسن وابن السنى عن انس)

110. "Sabah akşam şu duayı yaparlardı; Allâhümme innî es'elüke min füc'etil hayri ve eûzü bike min füc'etiş şerri fe innel abde lâ yedrî mâ yefcehû izâ asbeha ve izâ emsâ" İşte bu az önce okuduğumuz hayrın ansızın gelenini istiyorum, şerrin ansızın geleninden sana sığınıyorum. Diyor çünkü kul hiçbir haberi olmaz neyin ansızın geleceğinden hiç bilmez sabah veya akşam.

١١١– كَانَ اذَا اَصْبَحَ وَاذَا اَمْسَى قَالَ اَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْاِسْلَامِ وَكَلِمَةِ الْاِخْلَاصِ وَدِينِ نَبِيِّـــنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمِلَّةِ اَبِينَا اِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ* (حم طب عن عبد الرحمان بن ابزى الخزاعى)

111. "Sabah kalktığı ve akşama eriştiği vakit şöyle derlerdi; Asbahnâ alâ fıtratil islâmi ve kelimâtil ıhlâsı ve dîni nebiyyinâ muhammedin ve sallellâhü aleyhi ve selleme ve milleti ebînâ ibrâhime hanîfen müslimen ve mâ kâne minel müşrikin*" Yani bu duayı yapardı. Allah bize İslam fıtratına uyandık, ihlasla uyandık, Peygamber Muhammed Aleyhisselam'ın dininden, İbrahim Aleyhisselam'ın Hanif Müslüman dinindeniz, müşrik değiliz diye bu duayı yapardı.

١١٢– كَانَ اذَا اطَّلَى بَدَأَ بِعَوْرَتِهِ فَطَلَاهَا بِالنُّورَةِ وَسَائِرَ جَسَدِهِ اَهْلَـــهُ* (ه عن ام سلمة)

112. "Nevre (temizleme tozu) sürdüğü zaman önce avret mahallinden başlardı sonra vücudunun diğer yerlerine sürerdi." Yani bu etek tıraşı gibi bir şey.

١١٣– كَانَ اذَا اطَّلَى بِالنُّورَةِ وَلَّى عَانَتَهُ وَفَرْجَهُ بِيَدِهِ* (ابن سعد عن ابراهيـــم وعن حبيب ابن ابى ثابت مرسلا)

113. "Temizleme tozu sürdüğü zaman önce avret mahalline eli ile sürerdi."

١١٤– كَانَ اذَا اطَّلَعَ عَلَى اَحَدٍ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهِ كَذِبَ كَذْبَةً لَمْ يَزَلْ مُعْرِضًـــا عَنْهُ حَتَّى يَحْدُثَ تَوْبَةً* (حم ك عن عائشة)

114. "Ev halkından birinin yalanına muttali olduğu zaman tövbe edinceye kadar ondan yüz çevirirdi." Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in her şeyi malum o tövbe edene kadar onunla konuşmazdı.

١١٥– كَانَ اذَا اَفْطَرَ قَالَ ذَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتْ الْعُرُوقُ وَثَبَتَ الْاَجْرُ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ* (د ك عن ابن عمر)

115. "İftar ettiği zaman şöyle derlerdi; Susuzluk gitti, damarlar ıslandı. İnşallah ecir sabit oldu."

١١٦– كَانَ اذَا اَفْطَرَ قَالَ اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ* (د عن معاذ بن زهرة مرسلا)

116. "İftar ettiği zaman şöyle derdi; Allâhümme leke sumtü ve alâ rıskıke eftartü." Sana oruç tuttum, Senin rızkınla oruç bozdum.

١١٧– كَانَ اذَا اعْتَمَّ سَدَلَ عِمَامَتَهُ بَيْنَ كَتِفَيْهِ* (ت عن ابن عمر)

117. "Sarık giydiği zaman sarığın muzundan aşağı sarkıtırdı." Bu ucu da arkadan sarkıtırdı omuzları arasına.

١١٨– كَانَ اذَا اغْتَمَّ اَخَذَ لِحْيَتَهُ بِيَدِهِ يَنْظُرُ فِيهَا* (الشيرازى عن ابى هريرة)

118. "Düşünceli olduğu zaman." Kederli olduğu zaman. **"Eliyle sakalını tutup ona bakardı."** Böyle bakardı Peygamber Efendimiz (s.a.v.).

١١٩– كَانَ اذَا اَفْطَرَ قَالَ اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ فَتَقَبَّلْ مِنِّى اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ* (طب وابن السنى عن ابن عباس)

119. "İftar ettiği zaman; Allâhümme leke sumtü ve alâ rızkike eftartü ve tekabbel minnî* İnneke entes semiy'ul aliym* derdi." Sana oruç tuttum, Senin rızkınla orucu bozdum, bizden kabul et ey Allah'ım.

١٢٠– كَانَ اذَا اَفْطَرَ قَالَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى اَعَانَنِى فَصُمْتُ وَرَزَقَنِى فَاَفْطَرْتُ* (ابن السنى هب عن معاذ)

120. "İftar ettiği zaman şöyle derdi; Elhamdü lillâhillezî eânenî fe sumtü ve razekanî fe eftartü." Allah'ım hamdolsun sana bana yardım ettin oruç tuttum, rızkımı verdin iftar ettim diye.

١٢١– كَانَ اِذَا اَفْطَرَ عِنْدَ قَوْمٍ قَالَ اَفْطَرَ عِنْدَكُمْ اَلصَّائِمُونَ وَاَكَلَ طَعَامَكُمْ اَلاَبْرَارُ وَتَنَزَّلَتْ عَلَيْكُمُ الْمَلاَئِكَةُ* (حم ق عن انس)

121. "Bir cemaatin yanında iftar ettiği zaman şöyle derdi; Oruçlular yanınızda iftar etsin. Yemeğinizi iyi kimseler yesin ve üzerinize melekler insin." İftar yemeklerinde bu Allah kabul etsin, Allah'ın feyzi bereketi bizim üzerimize olsun, Sevdiği insanlardan olalım inşallah.

Sadaka Resûlullah fî mâkâl ev kemâkâl

Lillahi Teâlel Fatiha

Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri'nin
07 Ocak 2020 / 10 Cemaziyelevvel 1441 Tarihli Hadis Dersi
Beylerbeyi Dergâhı